

Թէ՛ն զիւղերու բաւական մեծ քանակութեամբ ամբարձրած հին ցորեն կայ, բայց այդ ամբարձրած ցորենը եւն ժողովրդի հարուստ դասակարգի անձանց, որոնցից զոնք ունենց ցանկանալով ցանկանալով են կրկնապէս տեսնել ութսունական թւականները սովորական թանգութիւնը, որի համար էլ պինդ փակել են իրանց ամբարձրի դուռը:

Սակայն մի տեսութիւն է, որ մեր ժողովուրդը իր քրտնաբեր ձեռք բերած աշխատանքից ոչ մի կերպով օգտուել չը գիտէ: Ինչպէս անցնել տարվայ հացահատիկների զարմանալի առատութիւնը, փոխանակ հասարակութեան օգտին ծառայելու՝ այսօր հարուստների հագարները կրկնապատկելու միջոց է դարձել:

Մեր գիւղերում խօջրան թէ՛ն կորցրել է իր համաճարակ դրոշմները, բայց երբեմն հասարակութեան յիշեցնում է իր ներկայութիւնը:

Չ. Սարգսեան

ՆԱՄԱԿ ԳՈՒԲԱՅՈՅՑ

Սեպտեմբերի 23-ին
Ղուարում, դեռ խօջրայի գոյութեան ժամանակից, այսինքն օգոստոս ամսից, սաստիկ տաքածիւծ էր և այժմ էլ շարունակվում է բնացաւ (դիֆտերիա) հիւանդութիւնը: Գլխաւորապէս կուտորվում են մանուկները: Ժնշածները թիւը առայժմ 30-ից անց է: այդ արդէն մի նշանակաւոր թիւ է Ղուարի փոքրածիւծ բնակիչների համար, որոնք գլխաւորապէս կազմում են ուսն մոտիկները և մասամբ հայեր առեւտրական դասակարգից: Հայերը այդտեղ մօտաւորապէս 20 տուն են և մտադիր են նրանք հայոց եկեղեցի կառուցանել Ղուարում, ըստի որ երբեք ժամասացութիւն չեն կտու: Քահանան դնում է այդտեղ այն ժամանակ, երբ մկրտութիւն է պատահում կամ մահվան դէպք, իսկ ուրիշ ժամանակ, տարբեր երկու անգամ է դնում, այն է Զատիկայ և Ջրօրհնաց տօների օրերը անկողն օրհնելու համար: Քահանայական հարցը մեր քաղաքում մի դժուար հարց է դարձել, ով որ գալիս է չէ դիմանում, իսկոյն փոխադրում են ուրիշ քաղաք, թողնելով բոլոր պարտաւորութիւնները այստեղի միակ քահանայ տէր Աւաղի վրա, որ յամենայն դէպս չէ զլանում այցելել գիւղեր և նոյն իսկ Ղուար իր պատկաւի հետևիկ մէջ՝ օրէնք կատարելու համար: Ղուարում 25 տարե թանգարանութեան պաշտօն է կատարել և պէտք է խոստովանված իր շնորհալի ժամասացութեամբ գրաւել է քաղաքի հայ ժողովուրդի համակրութիւնը: Անցեալ ամիս երեցփոխական նոր ընտրութիւն եղաւ և այդ պաշտօնի մէջ մնաց հին երեցփոխ պ. Ալէքը-Ղաղեանց: Նոր ուսուցչական խումբը հասաւ Ղուար և դաստիարակելու հայոց դպրոցում սկսեց: Հրաւիրում ենք ուսուցիչների ուշադրութիւնը՝ մի նոր երեցփոխ խումբ պատրաստել, հայոց եկեղեցում երգելու համար, որը զուրկ է մնացել դպրերգիներից: Նմանապէս հրաւիրում ենք եկեղեցու կառավարիչների ուշադրութիւնը և այն հանգամանքի վրա, որ զանգակատունը հնուրեւի պատճառով, կարօտ է մնացել նորագոյնութեան:

Ղուարի գաւառում զինիներ սկսեցին պատրաստել, Ղուարի վաճառական Բէհրամնանց բացեց Ղուարում օղիի մէջ գործարան, որի մասնագէտ օգեգործը չուչեղի է:

Առեւտրը մեր քաղաքում սկսվելը կենդանութիւն ստանալ: Տօնախմբում նոր սպարները ստացվեցան, իսկ այստեղի պողեղները փոխադրվում է Ռուսաստան: Տօրոնի էլ պահանջ կայ և մի պարտաւոր սօրոն ուղարկելու Բաղուս: Նորերում Ղուար եկաւ մի անսովորաբար, ըստի որ Ղուարում և գաւառում յայտնվել էր անսովորական մէջ հիւանդութիւն:

Միջկիւրում ջերմաստիճանը հիւանդութիւնը տարածված է:

Ս. Ս.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒՆ

Հին-Նախիջևան, 21 սեպտեմբերի
Պատուական «Մշակ» թիւերի 102 համարում տեղիցս դրած նամակում, ի միջի այլոց կարդա-

ցիւն հետեւալ լուրը. «Ասեցէք խնդրեմ, միթէ ձերնոսնեմութիւնը պահանջում է աղքատների, խեղճերի, որբերի վրա բոլորովին ուշք չը դարձնել, առեւել ևս տաքանալի ժամանակ»:

Այդ առիթով աւելորդ չենք համարում մի քանի խօսք ասելու:

Եւ, որպէս քաղաքի առաջին մասի սանիտարական խմբի անդամ, իմ երկու միւս ընկերներով հանդերձ վաղուց ի վեր եւսանդուն, ամենախիղճ միջոցներ ենք ձեռք առած, ինչպէս աղքատ ընտանիքներին օգնութիւն հասցնելու, նոյնպէս և սանիտարական դրութիւնը բարձրելու համար, պատկերելով որ պատասխանատուութեան կենթարկվեն այն տանտէրերը, որոնք մաքուր չեն պահել իրանց ծածոները և այլն: Թող պ. լրատուն, որը ձեր թոկ խոշոր բաները նկատելում անդնդունակ լինելով, անհետատե աչքերով հեռուն է դնում, չը վերաւորվի, եթէ աւելացնենք այն, որ տեղիս Բարեգործական ընկերութիւնը իր կողմից մեծ դեր խաղաց, և ոչ մի քանք չը խնայեց գործ դնելու այս տաքանալի ժամանակ: Միթէ տեղիս Բարեգործական ընկերութեան հիւղը չէր, որ քաղաքը, նոյն իսկ խօջրայի ժամանակ, բաժանելով երկու սանիտարական մասի, յանձնեց ընկերութեան անդամներին, որոնք, տե՛ն տուն մտնելով՝ պատկերում էին սենեակները և բակերը մաքուր պահել՝ դուրս թափել տալով ամեն տեսակ արտաթորութիւնները և ամեն մի հիւանդանալը դէպքում, նոյն յօպէլն յայտնել ընկերութեան, որն իր կողմից չէր խնայում բժշկական ծրի օգնութիւն հասցնել, մէկ խօսքով ամեն տեսակ օգնական խրատներ և խորհուրդներ տալով: Միթէ նա չէր, որ սանիտարական խմբի միջոցով աղքատ ընտանիքներին անուանացուցակ կազմելով, բաժանեց դրանց ծրի թէ՛, չաքար, տալով ամեն տան չաքար և թէ՛ 20 օրվայ ժամանակով, իսկ եթէ այնուհետեւ խօջրան շարունակվելու լինէր, դարձեալ խոստացել էր թէ՛ և չաքար բաժանելու: Եւ միթէ նա չէր, երբ մօտակայ Նոր գիւղում խօջրան տատկանում էր, վարձելով մի ֆէլդշէր և տալով նրան դանդաղ տեսակ դէղինֆէլդշէրական միջոցներ և դեղօրայք, ուղարկեց վերջինեալ գիւղի ոգնութիւն հասցնելու:

Այսպիսի դրպարութիւններն ամբողջ լրատուն ինչպէս երևում է կամեցել է կամ տեղիս Բարեգործական ընկերութեան անունը չօչախելու և կամ թէ չէ նկատել սանիտարական խմբի տուկուն աշխատանքը:

Սանիտարական խմբի անդամ Ա. Տէր-Մարգարեանց:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒՆ

Թիֆլիս, սեպտեմբերի 25-ին
«Մշակ» № 107-ում տպւած էր մի յօդուած «Մի վրացիքն երգ և բրօշիւ» վերնագրով, որտեղ խօսվում է մօտեւս տպագրված վրացիքն մի դրօշիկի մասին, որի մէջ ամփոփված են իմ ութ, վրացիքն երգերը: Յօդուածագիրը, պ. Փիրուման, թարգմանելով իմ «Մօղի չիլիօ» երգը հայերէն, դարմանում է, որ այդ հայկերաբանական երգ յօդուածը հայ է, ընկել չուղարկել: Եթէ յօդուածագիրը մի փոքր նեղութիւն քաշէր տեղեկանալու, նա կիմանար որ այդ երգը հայերէն էլ կայ, որ աւելի ընդարձակ է և վաղուց շատ տեղերում երգվում է: Ինչի է դարմանում պարոնը՝ չուղարկելը բանաստեղծի վրա, որ վրացիքն երգեր էլ է գրում: Փակագրում ասենք, որ եթէ պ. Փիրումանց վրաց գրականութեանը հետեւում է, նա կը տեսնէ, որ իմ գրութեանցից չատերը տպագրված են վրաց ամենօրեայ «Իվէրիա» թերթում: Սրտեղ ոչ դարմանալու և ոչ ամօթ համարելու բան չը կայ, առեւ մարդ ինչ լեզու գիտէ՝ այն լեզուով էլ երգում է: Մեր հայ աշուղները շատերը թուրքերէն են երգել, և այն էլ հայկերաբանական, միթէ նրանք էլ՝ ձեր ասելով, կոսմոս օլո լի տ են, ինչպէս ինձ անուանում էք: Բայց մի մեղադրութիւն, որ յօդուածագիրը բարձում է մեղ վրա, բոլորովին անարդար է, իբրեւ թէ եւ «Մարտ ամիսը» աղղ Ջիւանից բաւ առբաւ թարգմանել իմ վրացիքն, և իմ սեփականութիւնը դարձրել եւ յօդուածագիրը ինձ դեռ Ջիւանի Մարտ ամիս» անուն էլ չը կար, որ իմն արդէն երգվում էր Թիֆլիսում և 1883 թականներում այդ երգել եւ վրաց թատրոնում պարոնը կարող է տեղեկանալ վրաց դերասաններից: Այս

էլ պէտք է ասած, որ Ջիւանի և իմ «Մարտ ամիս» մէջ մեծ դանդաղանութիւն կայ և տարբեր թեմաներ ու են գրված:

Յետոյ պ. յօդուածագիրն ասում է, որ «Փախիլ, այծեամ, փախիլ» երգը եւ Ջիւանից եւ վերցրել և թարգմանել վրացիքն: Ճշմարտութիւնը այդ երգը թուրքերէն է: «Եւ զուգուղ ջիւան, իաղ օվն գեալը» (փախիլ, այծեամ, փախիլ, օտար որսկան է գալիս), որից վերցրել է Ջիւանին, իսկ եւ վրացիքն է համար: Այս էլ պէտք է ասած, որ իմ բացի երգի գլխի դարձուածներից, մնացածը թարգմանութիւն չէ: Իսկ ինչ վերաբերում է «Ջրը ալեկոծ ծով վրա» երգին, եւ ազատ փոխադրել եւ միայն առօրեայ արեւին (սոյն տարվայ Ջրօրհնաց աղակին) յարմարեցնելով:

Թող ներքի ինձ աւելացնել և հետեւալը. 1874 թ-ից եւ երգում եմ թէ հայերէն, թէ վրացիքն և թէ տաճիքն: Թիֆլիսի գաւառում և ուրիշ հեռուր տեղերում նուազատիւ հայերէն երգեր են երգում ի վերջոյ կարող եմ հաւատացնել պ. յօդուածագիրն (որ կատարում է իմ երգերի մասին) որ իմ գրած վրացիքն երգերն անպայման կերպով ինձ են պատկանում, և իմ յօդուածներն են:

Աղղ Հաղիլի

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒՆ

Թիֆլիս, 26 սեպտեմբերի
«Մշակ» № 110-ում Շուշուց Տ. անունով մի լրատու «ի պատիւ Կաթիլի տեսչի» ուրիշն ի միջի այլոց և «ի պատիւ» նուազատիւ, արձանագրում է որ «միւս քայմ թեմական դպրանոցը մտնող աշակերտներից չեն պահանջվել ոչ մեքերի լեզուն և ոչ էլ ֆաղկի պատուաստման վկայականներ: Պատիւ ունիմ այդ առիթով յայտնել որ իմ տեսչութեան ժամանակ նորիս՝ աշակերտներին ընդունելու իրաւունքը, ինչպէս և ուրիշ իրաւունքներ, իմ կամքին բոլորովին հակառակ սեփականել է հոգաբարձու պարոններից մէկը, հետեւալք աշակերտներից մեքերի լեզուն և ծաղկի պատուաստման վկայականներ պահանջելու կամ չը պահանջելու պատիւը լինի պատկանում է յիշեալ հոգաբարձու պարոնին:

Ներքե Մարգարեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒՆ

Օրէնք, սեպտեմբերի 19-ից, մեղ գրում են. «Տեղիս լրագիրներում հրատարակված պաշտօնական տեղեկութիւններից երևում է որ խօջրան Օղեսայում էլ մուտք է գործել սեպտեմբերի 11-ից: Մինչև ամիս 17-ը հիւանդացել են 10 հոգի, որոնցից 6 հոգի մեռել են: Կարեւոր միջոցներ խօջրայի դէմ վաղուց արդէն ձեռք են առնված: Թէ ինչ ընթացք կը ստանայ մեղանում է պիղծմանը, կանխապէս դժուար է խորշել: Այժմ արդէն աշխատելն հով եղանակներ է առնում»:

Լեհական «Kurjer Wazawski» լրագիրը հարգում է որ այս օրերս կապելի է Պարիզում մի ուսու-Փրանսիական առեւտրական ընկերութիւն 12 միլիոն ֆրանկ հիմնական գրամաղխութիւն: Ընկերութեան գործունէութիւնը կը լինի ապրանքների փոխադրութիւնը, վեկալների դեղը, Ֆրանսիանում դէպի Ռուսաստան, և այլն: Ընկերութեան կառավարիչ նշանակված է վարչապետի վաճառական Սկալսկի:

Արտասանման հայոց լրագիրները ողորկված յօդուածներ նուիրելով Բաֆայէ Պատկանեանին, իրանց կողմից եւ հրաւեր են կարգում արտասանման մարդը հայերին՝ մասնակցել այն հանգամանակութեան, որ այժմ լինում է հանգուցեալ գորդի ընտանիքը ապահովելու համար:

Նոր-Բաղադեանից, պ. Ս. Տէր-Մարգարեանի ձեռքով, տաքանալ այդ քաղաքի հայ հասարակութեան մէջ յօդուած Պատկանեանի ընտանիքի հանգամանակ 44 րոպէ: Նախին 1326 թ. 10 կ. դուստրի հետ ունենք այժմ 1370 րոպէ 10 կ. պէկ:

Ինչպէս յայտնի է, խօջրայի ժամանակ ամբողջ աշխարհի բժիշկները խորհուրդ էին տալիս եւսացած ջուր խմել: Եւսացումը, ինչպէս երևում է, ամենապատշաճ միջոց է ջրի մէջ գտնված ալի և այլ

միկրօբներ սպանելու: Սակայն այժմ, որտեղ խօջրան անցաւ, անընդհատաբար շարունակել եւի տուած ջուր խմելը՝ բժիշկները վկայութեամբ, ունի և իր չօչախելի շնորք մարդու առողջութեան համար: Որքան խօջրայի ժամանակ եւսացած ջուրը անհրաժեշտ էր համարվում, այնքան էլ սովորական ժամանակ այդ տեսակ ջուրը կալուղ է վնաս տալ, ինչպէս վկայում է Փրանսիական «Semaine Medicale» բժշկական թերթը: Այդ լրագրի ներկայ տարվայ սեպտեմբերի 24-ի համարում տպված է բժշկապետ Բիւրլիւրօի (Burlureau) հետազոտութիւնը ջուրը մաքրելու միջոցների մասին: Նրա կարծիքով, թէ՛ն ջրի եւսացումը ոչնչացնում է միկրօբներ, բայց եւի տուած ջուրը աւելի դժուարաբար է՝ իրա փոխարին Բիւրլիւրօ առաջարկում է մաքրել ջուրը քիմիական միջոցով, որը հաւատում ենք թէ շատ բաւ է, բայց տարբեր, ժողովրդի մեծամասնութեան համար կարծում ենք, թէ անմատչելի է: Գիմրական խառնուրդը, որը պոչեցնական հիմնադրութեամբ բաղկացած է չալված կրկն, չիւրց և ածխաթթու սօսայից՝ ոչ թէ միայն հասարակ ամբարի մարդը, բայց և ինտելլեկտուալ մեծ մասը անկարող կը լինի ինքնուրոյն կերպով ճշգրտութեամբ պատրաստել:

Արտասանման հայոց լրագիրներում կարգում ենք հետեւալ լուրը. «Ե. Պօլսի-հայոց պատրիարք, ամեն, խորէն սրբադմբ, այս օրերս յաճախ Բ. Գուռը կանչվելով՝ տեսակցութիւններ ունեցաւ մեծ եպարքոսին և դատական գործերի նախարար Բիւրա-փաշայի հետ: Այդ տեսակցութիւնների արդիւնքը դադարի կը պահի առ այժմ և դեռ չէ հաղորդված լրագրութեանը»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՈՒՐՄԱ

Խօջրան դեռ մեր երկրից բոլորովին չէ հեռացել. նա դեռ ևս մեղ համար օրվան չարիք է և կարող է, Առեւած մի արտոցէ, մօտիկ ապագայում փոխարինել կերպարանք տառնալ: Վաճառորդ ասելով չէ լինի, կարծում ենք, որ խօջրայի ամառը բերել այստեղ՝ սեպտեմբերի 17-ից «Русск. Вѣдом.»-ի մէջ տպագրված հետեւալ խրատական տեղեկութիւնները:

Եթէ խօջրան, գրում է այդ թիւերը, բոլորովին դեռ ևս չէ ջնջվել Եւրօպայի երեսից, զոնք այնքան թուրացել է ամենուրեք, որ նրա շուտափոյթ կորուստը՝ անկասկածելի է: Բայց լաւ չէ նրան թողնել կորչել՝ առանց նախապէս նրանից դուրս առնելու ապագայի համար: Ահա թէ ինչ խորիմաստ դաս է տալիս մեղ այդ՝ կողմից Անդլան իր օրինակով:

Եւրկայ համաճարակի ժամանակ, օգոստոսի 18-ից մինչև սեպտեմբերի 6-ը՝ ասիական խօջրան մուտք է գործել Անդլան տառնալ զանազան տեղերից, 25 անգամ, գլխաւորապէս Համբուրգից, իսկ երկու անգամ՝ Ռուսաստանից: Այդ 25 անգամ 25 եկողներից Անդլայում 9-ը մեռել են, իսկ 16-ը առողջացել, բայց այդ ամբողջ ժամանակամիջոցում անգլիացիներից և ոչ մէկը ոչ թէ մեռել, այլ նոյն իսկ չէ հիւանդացել: Հետաքրքիրն այն է, որ այդ մի և նոյն խօջրան 1832, 1849 թականներին և հետեւալ անգամներում՝ Անդլայում ամենակտառնալի կերպով է կորուստանալ արեւ: Ինչով պէտք է բացատրել այդ հանգամանքը:

Այդ հանգամանքը պէտք է բացատրել այն հակադական քաղաքի որը գործել է առողջապահութիւնը անդլական ժողովրդի մէջ: 1876 թ. մինչև 1884 թականը անգլիական դասագան քաղաքները և համայնքները օրը և գետիներ ավտահանելու, մաքրելու համար գործադրել են 156 միլիոն ֆրանկ իսկ տեղութիւնը իր կողմից մի և նոյն պատրիարքի վրա՝ 62 միլիոն, ի բաց առնելով պաշտօնանկներին տրված Դոնթիլը, իսկ մինչև 1876 թականը Անդլան ժողովում էր այդ նպատակի համար ընդամենը ոչ աւել 12 միլիոնից: ձեռք է, 1884 թականից սկսած Անդլան այլ ևս մեծ փոփոխ չէ ծախել այդ առողջապահութեան վրա՝ բայց շուտով Անդլայում չէ լինի, չի մնալ և մի քաղաք, գիւղ, որի ժողովուրդը խիստ կերպով պահանջած էլ լինի իր համար առողջապահական պայմանների հիմնական բարեփոխութիւն՝ առողջարար ջուր խմելու համար, անմաքրութիւնների հետապոստ:

Ս. Ս.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒՆ

Հին-Նախիջևան, 21 սեպտեմբերի
Պատուական «Մշակ» թիւերի 102 համարում տեղիցս դրած նամակում, ի միջի այլոց կարդա-

